

Nr 359.

Av herr **Weibull**, angående tullsatserna för tunnbindararbeten.

I anledning av Kungl. Maj:ts till innevarande års riksdag avgivna proposition nr 65 med förslag till tulltaxeförordning får jag beträffande rubrik 341 tunnbindararbeten påyrka vissa ändringar.

De nuvarande tullsatserna för tunnbindararbeten (nr 239 och 240) äro för arbeten av furu och gran 1 öre och för arbeten av annat träslag 4 öre pr kg. De sakkunniga hava föreslagit en enhetlig tull av 2 öre. Skånes Handelskammare har ansett, att frågan om den föreslagna sänkningen av tullen för tunnbindararbeten av annat träslag än furu och gran icke är av enbart teknisk natur utan därjämte har en betydande skyddspolitisk räckvidd. Kommerskollegium har med åberopande av den av Handelskammaren förebragta motiveringen föreslagit, att för ifrågavarande varuslag nu gällande tullsatser måtte bibehållas.

Handelskammaren har härutinnan anfört följande: »Inom Handelskammarens distrikt förekommer en ganska betydande tillverkning av stav och bottnar av bok för smördrittlar, vilken industri genom den föreslagna tulländringen skulle få sitt tullskydd reducerat till hälften. Efter 1925 års industristatistik fanns inom hela landet 22 tunnbindier och dritelfabriker med ett tillverkningsvärde av 2,1 miljoner kronor och en arbetsstyrka av nära 300 personer, varav torde framgå, att denna tillverkning ingalunda saknar betydelse. Härtill kommer, att industrien ifråga, som utgör en naturlig hjälpindustri till mejerihanteringen och är byggd på förädling av inhemskt råmaterial, f. n. är utsatt för en synnerligen hård utländsk konkurrens, vilket bl. a. torde framgå därav, att importen av tunnbinderiarbeten av andra träslag än furu och gran mellan åren 1925 och 1926 steg från 24,785 kg. till 65,530 kg. Såväl i Sverige som i vissa grannländer råder f. n. en betydande överproduktion av stav, och särskilt i Tyskland och Danmark ha på senaste tid starka krafter varit i rörelse för att kartellera inlandsförsäljningarna och på utländska marknader till underpris avyttra det uppkomna produktionsöverskottet. Då de sakkunniga anfört, att förevarande tull ur tullskyddssynpunkt icke spelar någon roll, torde detta därför bero på ett misstag. Erinras må även, att en nedsättning av denna tull otvivelaktigt skulle få till följd, att en del bokvirke, som nu förbrukas av inhemska stavfabriker, framdeles blott finge användning som bränsle och som sådant komme att betinga lägre försäljningspris. På grund av dessa omständigheter har Handelskammaren funnit, att här berörda tullfråga icke är av enbart teknisk natur utan därjämte har en betydande skyddspolitisk räckvidd. Handelskammaren får därför påyrka, att tullarna vid nuvarande rubrikerna 239 och 240 bibehållas vid oförändrat belopp.»

I propositionen har emellertid de sakkunnigas förslag bibehållits med motivering, att införseln av tunnbindararbeten varit oväsentlig i jämförelse med den inhemska förbrukningen, varför en sammanslagning av rubrikerna och därav följande obetydliga förskjutningar i resp. tullsatser icke borde ingiva betänkligheter.

Häremot må erinras att importsiffrorna icke ensamma utgöra ett tillräckligt material för bedömande av tullsatsens betydelse. Till följd av rådande konkurrens är prisläget f. n. så nedpressat inom denna bransch, att någon import icke i större utsträckning kan äga rum. Av samma anledning är industriens räntabilitet synnerligen dålig. Det torde vid sådant förhållande säga sig självt, att en tullnedsättning, som efter nuvarande prisläge minskar tullskyddet från 16 till 8 procent å varuvärdet, i väsentlig grad måste rubba industriens konkurrensläge gentemot utlandet. Med hänsyn till syftet för nu förestående revision av tulltaxan kan därför med fullt skäl påkrävas, att nuvarande tullsatser för tunnbindararbeten bibehållas vid oförändrade belopp.

Med åberopande av vad ovan anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att rubrik nr 341 i propositionsförslaget erhåller följande lydelse:

341 tunnbindararbeten:

a. av furu eller gran	N 100 kg.	1: —
b. av annat träslag	N 100 kg.	4: —
c. huggblock samt fotställningar därtill; trämjöl, ävensom träspån ej hänförlig till nr 337	N 100 kg.	2: —

Stockholm den 19 februari 1929.

Harry Weibull.